

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

del i det, strejkerne er vendt imod, måtte af befolkningen blive opfattet som et overgreb af en stormægtig organisation direkte vendt mod vitale samfundetsinteresser og af samme karakter som standsningen af mejerierne sidste år. Og denne lukning for benzin og olie opretholder man på et tidspunkt, da enhver, som blot har et minimum af kendskab til landbrugets forhold, ved, at dage, ja, timer for jordens behandling og besåning er bestemmende for afgrøderne på Danmarks jord og afgørende for den høst, som danner grundlaget for hele befolkningens levedod.

Mon lederne indenfor arbejdsmandsforbundet har gjort sig helt klart, hvor meget de har sat til af sympati og forståelse indenfor mange landbrugskredse ved at fastholde lukningen af benzintankene i disse dage? Store dele af befolkningen, ikke mindst indenfor husmandskredsene, har altid stået som gode fortalere og medarbejdere, når det gjaldt sociale fremskridt, som kom arbejderne tilgode. Disse kredse føler sig dybt skuffet over den holdning, arbejdsmandsforbundet har indtaget i denne situation. Ikke alene føler de sig aldeles uretfærdigt økonomisk ramt, men de betragter tillige arbejdsmandsforbundets holdning som en udfordring overfor de almene samfundetsinteresser, som holdes højt i ære indenfor disse landbrugskredse. Det samme gælder gartnerne og mange andre erhvervsdrivende, som ikke er medlemmer af arbejdsgiverforeningen og ikke står tilsluttet nogen organisation, som arbejderne fører deres kamp imod. Mon arbejdsmandsforbundets ledelse har gjort sig helt klart, hvad de har sat til af forståelse og velvilje fra disse store kredse i befolkningen i de sidste dage, og tror de, at de har råd til at undvære denne forståelse med henblik på fremtiden? Enhver skulle kunne sige sig sely, at den tilstand, der er skabt med hensyn til standsning af udleveringen af benzin og olie, ikke kan opretholdes. Der er allerede ødelagt nok, og det er på høje tid, regeringen kommer med sit forslag, så benzin og olie, som er livsnødvendige for samfundets funktioner, fra i morgen igen på normal vis kan udleveres.

Et andet område, hvor arbejdsstandsningen har vakt bitterhed og kritik i vide

kredse, er typografferbundets sympatistrejke. Typografernes egne forhold er der, såvidt jeg har forstået, tilvejebragt enighed om ved forhandling mellem forbundet og bladernes ledelse. Typograferne har taget forbehold overfor de principielle krav, fagbevægelsen havde opstillet, men disse principielle krav er imødekommet ved mæglingsforslaget, som De samvirkende Fagforbunds ansvarlige ledelse har tiltrådt. Er der da efter dette nogen begrundelse for at opretholde en sympatistrejke, når det, man har taget forbehold overfor, har fundet en løsning? Typografstrejken med standsning af dagbladene som følge har også en ganske særlig karakter. Det er spørgsmålet om, hvorvidt retten til fri meningsbrydning og fri diskussion i landet skal respekteres eller ikke, og typografernes holdning vil af mange blive opfattet som et forsøg på at knægte det frie ord, en tilstand, som et sundt og levedygtigt demokrati aldrig vil kunne tolerere eller finde sig i.

Et andet felt, hvortil der må siges at knytte sig livsvigtige samfundetsinteresser, er sømændenes strejke. Eksporten kan ikke standses i mange dage, disse forhold må klares snart. Hvor overhængende nødvendigt det er, at sømændene kommer i arbejde, må vi søge nærmere oplyst under forhandlingerne i udvalget, men at det skulle kunne tolereres, at danske økonomiske interesser ved denne eksportstandsning skal kunne bringes i fare i det omfang, som der her kan være tale om, må jeg anse for ganske givet at denne forsamling ikke kan tolerere. Når denne situation er afklaret, vil der være adskilligt at tage op til overvejelse under en ny synsvinkel. Det gælder en række arbejdsretlige regler, som må siges at være forældede, men det gælder også spørgsmålet om konflikternes endelige afgørelse, som der må findes mere moderne og tidssvarende regler for. Jeg gentager derfor, at jeg glædede mig ved at høre de nye toner, som lød fra det ærede medlem hr. Aksel Møller.

Jeg kan da anbefale det foreliggende forslag vedrørende olie og benzin til vedtagelse omgående. Det er på høje tid.

Jeg mener endvidere, at vi derudover i udvalget meget nøje må drøfte, om ikke også andre områder på arbejdsmarkedet, som rammes af arbejdsstandsningen, kan